

100 Jaar MMHC

door Ton Thiebosch

- vlissingsche courant - 11 januari 1910 -

Het boek is gebruikt voor het kunstwerk dat het clubhuis siert. Het boek is de basis van deze tekst en de hockeystick, het grootste goed van elke hockeyer, leidt ons door de historie van MMHC.

In het clubhuis zijn ook nog enkele oude hockeysticks te vinden. Ze hangen aan de plank met bekens die ooit tijdens toernooien zijn gewonnen. Er is ooit gezegd dat een van die hockeysticks is opgegraven in Middelburg. Tijdens archeologisch onderzoek werd de hockeystick gevonden. Later bleek dat op het terrein waar deze oude hockeystick werd gevonden in lang vervlogen tijden MMHC had gespeeld.

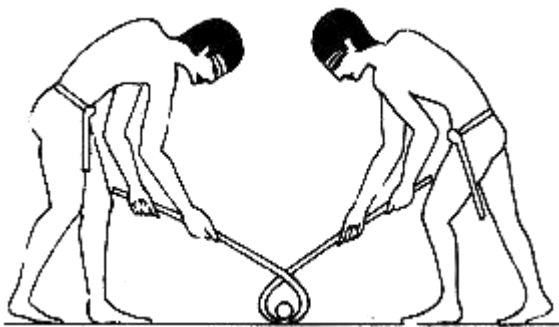
De historie van hockey is geen vrolijk verhaal. Wordt voetbal oorlog genoemd, de voorlopers van hockey waren oorlog. Letterlijk, teams van 500 man tegen 500 man en wie alle tegenstanders had gedood had gewonnen. Gelukkig zijn we nu beschaafder en daarom laten we dat deel van de historie snel achter ons.

Eigenlijk is het spelletje simpel. Met een stuk hout achter iets dat rolt aan rennen. Ongetwijfeld hebben mensen dat al ver voor onze jaartelling gedaan. Hockey werd in het oude Perzië het spel al gespeeld. Daarna verschijnt een vergelijkbaar spel in Griekenland.

[HOME](#)

Tijdens Istmische Spelen wordt er een spel gespeeld waarbij de spelers met een stok en een bal actief zijn. De Istmische Spelen zijn de voorloper van de Olympische Spelen. Tekeningen van hockeyende mannen werden in Piraeus gevonden. Deze tekeningen dateren van 578 voor Christus. Van de Grieken gaat het spel naar de Romeinen. Een tekening uit 1333 na Christus is nog te vinden in het Deens Nationaal Museum.

Tegelijkertijd wordt er in Amerika ook een spel gespeeld dat op hockey lijkt. De indiaanse stam Irokezen speelt een spel met stokken en bal op het ijs. Zij roepen daarbij ho-ghee. Als dat de naam van hockey wordt dan is dat bijzonder. Het betekent namelijk "het doet pijn". In feite is dit spel een voorloper van bandy of ijshockey. In Amerika leven dan ook de Vichita indianen die het zelfde spel op het land spelen. Zij roepen tijdens het spel de kreet "hackye" dat staat voor hakken.

Europa blijft niet achter. In Frankrijk speelt men hoquet. Dit zou oud-Frans voor schaapsherdersstaf zijn. Later was er een balspel dat vergelijkbaar was en dat door de Fransen geëxporteerd is naar Engeland.

Uit al die voorlopers zijn een aantal vormen van balspelen ontstaan waarbij gebruik wordt gemaakt van hout om de bal voort te bewegen. Op het ijs gaat het om hockey en bandy. Op het veld gaat het om Lacrosse, Shinty en Hurling. Lacrosse is populair in Amerika, Hurling wordt gespeeld in Engeland en Ierland. In 1860 zijn er in Engeland de eerste hockeyclubs. Pim Mulier brengt jaren later hockey naar Nederland. Een aantal clubs worden opgericht en in 1898 vormt zich de Nederlandse Hockeybond die naast hockey ook Bandy vertegenwoordigde. Bandy wordt in Nederland niet veel meer gespeeld. Een van de oudleden van MMHC deed in de winter nooit mee aan de hockeycompetitie. Hij speelde bandy en moest daarvoor naar Nijmegen. IJshockey zien we terug in een kleine Nederlandse competitie

In de loop der eeuwen is hockey geëmancipeerd. De vrouwenemancipatie in het hockey was in Europa laat. In de 18de eeuw speelden de vrouwen van de indianenstammen in Amerika al een variant van hockey. Pikant detail daarbij is wel dat mannen niet mochten komen kijken. Deden ze dat wel dan bekochten zij dat met hun leven. In Europa kwam die emancipatie later en die verliep ook rustiger. Mochten vrouwen in 1910 bij MMHC alleen nog komen aanmoedigen, jaren later speelden zij ook zelf hockey, gadeslagen door de mannen langs de lijn.

[HOME](#)

In de loop der eeuwen is hockey ook geëvolueerd. Hockey evolueerde als het gaat om verzorging van het menselijk lichaam. Goede hockeyers letten op hun voeding en levensstijl. Toch is dat laatste niet helemaal nieuw. Ook de Cherokeees letten voor het spelen van wedstrijden op hun voeding. Zo aten zij geen konijn (te schuw), geen traagzwevende vis (te langzaam) en geen groenten met broze stengels (te breekbaar). En roepen teams tegenwoordig een yell voor aanvang van de wedstrijd om daarmee geluk af te dwingen en te imponeren, de Cherokeees riepen de goden aan. Het rode hert voor snelheid, de rode ratelslang om angst in te boezemen en de rode valk voor een scherpe blik. De rode valk en de scherpe blik kenmerken de Middelburgsche Mixed Hockeyclub. De rode valk prijkt trots op het clubhuis.

Ook het spelmateriaal evolueerde. De eerste hockeyballen in Nederland waren cricketballen die met touw waren omwikkeld en die oranje waren geschilderd. Later kwamen onder druk van de internationale regels de hardere ballen van kurk en weer later de kunststofballen waar nu mee wordt gespeeld.

Hockeysticks zijn veranderd van materiaal en vorm. De eerste hockeysticks werden gemaakt van elzenhout. Ze werden gewoon uit een plank gezaagd. Later werd de stick uit twee delen gemaakt, de ronde steel en de haak. Door de haak met een wig in de steel te lijmen werd een stevige hockeystick gemaakt. De Engelsen exporteerden hockey naar India en Pakistan. De plaatselijke bevolking daar ging hockeysticks maken van hout van de moerbeiboom. Dat hout is onder hitte buigzamer en daardoor kon ook de korte krul worden gevormd. Voordeel van de korte krul was dat individuele acties makkelijker werden. Het hout van de moerbeiboom was ook buigzamer. De volgende stap was de hockeystick met de gelamineerde steel. De steel werd gevormd door een aantal lagen hout op elkaar gelijmd. De stick werd daardoor soepeler. Alle oudere hockeyers weten nog hoe hockeysticks op die buigzaamheid werden getest. Een soepele stick was goed ingeslagen.

Daarna werd kunststof ingevoerd. Veel kunststofsoorten zijn getest. Uiteindelijk bepaalde de internationale hockeybond nog heel lang dat hockeysticks van kunststof zijn toegestaan maar de krul moest van hout zijn. Nu zijn er ook hockeysticks die volledig van kunststof zijn gemaakt.

De introductie van nieuwe hockeysticks is niet alleen het werk van fabrikanten. Ook spelers hadden eigen wensen en introduceerden nieuwe mogelijkheden. Tijdens veel Olympische Spelen werden nieuwe hockeysticks geïntroduceerd. Hockeysticks met legendarische namen zoals de Star of India en Star of Pakistan (1958, fl. 25,-). Ook de Karachi King Super uit 1972, de hockeystick waar Ties Kruize furore mee maakte. Dit proces is nooit gestopt. Wie wil er niet een strafcorner nemen met de TT10 van Tacke Taekema.

Er is al een nieuw type aerodynamische hockeystick met gaten in de steel waardoor de luchtweerstand bij het slaan wordt verkleind. Misschien binnenkort ook op de velden van MMHC te zien.

Souburg.

SPORT

HOCKEY:

Het zilveren jubileum der Middelburgsche Mixed Hockey Club.

Nu de Middelburgsche Mixed Hockey club Zaterdag en Zondag met verschillende wedstrijden haar 25-jarig bestaan hoopt te herdenken, komt het ons goed voor, er aan te herinneren, dat in 1911 op voorstel van mr. E. Boon de vereeniging werd opgericht en dat toen tot de oprichting o.a. behoorden de dames mr. A. Bolle en mevr. Von Brucken Fock-Heufft en de heeren mr. J. F. van Deinse, H. Callenfels, T. de Bruijn, J. Kakebeeke.

De eerste jaren speelde de club op een terrein aan den Seisweg naast het voetbalterrein van het toenmalige „Olympia” in de buurt van de Katholieke begraafplaats. Wedstrijden werden gespeeld tegen Breda, Bergen op Zoom en Den Haag en van laatstgenoemde vereeniging kreeg Middelburg gevoelige klappen.

Na enkele jaren verhuisde men naar een veld in de Nadorst en werd ook nog uit nood gespeeld op een terrein achter Vijvervreugd. De club heeft veel ups en downs gekend, maar steeds waren er weer krachten zooals H. Callenfels, C. Mijnlieff, J. Plugge, J. Berdenis van Berlekom en mr. L. Hooelen, die zorgden, dat het clubleven bestaan bleef. Een jaar heeft de club niet daadwerkelijk kunnen bestaan, omdat nergens een speelterrein te krijgen was. Op initiatief van miss L. Prideley, werd in 1922 de club tot nieuw leven geroepen en van toen af ging het steeds in stijgende lijn. De vereeniging kreeg actieve voorzitters zooals F. J. Smit, wijlen H. Bosman, mr. Kamphuijzen en P. Blaauw, die de vereeniging steeds op de been wisten te houden. Eerst in 1927, toen het hockeyspel weer regelmatig op de scholen beoefend werd, steeg het aantal leden van 33 tot 80 in 1931. In dat jaar werd onder voorzitterschap van den heer B. A. Hesselink, de Kon. goedkeuring verkregen en tevens ingeschreven voor de Zuidelijke Hockeycompetitie van den N.H.E.B.B. De deelname aan de competitie verhoogde het spelpeil en vergrootte de animo onder de leden om te spelen.

Weliswaar kon de M.M.H.C. zich niet handhaven in de eerste klasse, doch de animo is dit seizoen in de tweede klasse minstens even groot.

In 1933 nam de heer J. H. Koers de leiding op zich en onder diens groote optimisme bleef het de vereeniging goed gaan en maakt men zich thans gereed het vijfde lustrum op de juiste wijze te herdenken. Een zeer verdienstelijk lid was

plannen
plicht e
door te
nister v
bijeenko
leden va
zou het
moet vo
dat, nas
zen bed
ring gev
men me
land gee
Door l
veldlege
op 1 Fe
den. Mir
heid get
voerig t
pers alg

HET

De col
lijm meld

De po
den Ark
opend. I
organisa

De

Een Eng ge A

Het a
gende b

Den l
pers op
den z.g.

Afrika.
kaart te
er van t

stand in
zijn uit
ringen c
men voc
sche ins

Het i
twee mi
ten Mas
in het Z
is een s
naar M
grens n

De exacte oprichtingsdatum van MMHC is niet helemaal exact vast te stellen. Lange tijd ging men uit van 1911 als oprichtingsjaar, maar later werd door de KNHB 1910 als het beginjaar van MMHC vastgesteld. (zie ook het artikel uit de Vlissingse Courant van januari 1910.

De Tweede Wereldoorlog

De Tweede Wereldoorlog had een grote invloed op hockey. Competities kwamen onder druk en de ontwikkeling van hockey kwam tot stilstand. Internationaal konden geen wedstrijden meer worden gespeeld. Ook in Zeeland waren de gevolgen van De Tweede Wereldoorlog merkbaar. De bezetter verklaarde Zeeland tot Sperrgebied. Mensen die niet in Zeeland woonden mochten niet naar Zeeland reizen. Voor Brabantse hockeyers betekende dit dat zij geen wedstrijden in Zeeland konden spelen. Sportief als altijd speelden Zeeuwse teams hun thuiswedstrijden in Brabant.

Hockeyen werd in de oorlog ook om andere redenen steeds moeilijker. De Arbeitseinsatz maakte dat de bezetter steeds meer jonge mensen oppakte. Om dit te voorkomen doken zij onder. Teams waren daardoor niet meer compleet. Dat leidde ertoe dat spelers en speelsters van Goes en Terneuzen zich aansloten bij MMHC. De teams van MMHC werden Zeeuwse teams.

Door het feit dat Zeeland Sperrgebied was ontstond ook de dreiging dat de bezetter geen toestemming meer zou geven om naar Brabant te reizen. Het bestuur van MMHC schreef hierover een brief aan de Nederlandse Hockeybond. Verzocht werd om de bezetter op andere gedachten te brengen. Deze brief is nog altijd in het bezit van de KNHB en een foto van die brief hangt in het clubhuis van MMHC.

In het boek Flesselingen beschrijft Helene van Woelderen haar ervaringen met MMHC in de oorlogsjaren. Helene van Woelderen, dochter van de burgemeester van Vlissingen, speelde in een damesteam van MMHC.

Dit team was samengesteld uit speelsters waarvan sommigen afkomstig waren uit Goes en Terneuzen. Met gevaar voor eigen leven reisde dit team met regelmaat naar Bergen op Zoom, Roosendaal of Breda om daar wedstrijden te hockeyen. Het gevaar voor eigen leven kwam

[HOME](#)

voort uit de treinreis die telkens gemaakt moest worden. Er was geen benzine en er kon daarom niet met de auto worden gereisd. De treinen waren regelmatig doelwit van Engelse Spitfires die aanvallen uitvoerden in Zuid West Nederland. Treinen werden regelmatig in de buurt van Woensdrecht (vliegveld) aangevallen en stonden daarom stil op de stations in de buurt.

Een hockeywedstrijd in Breda betekende een dagreis. 's Ochtends om 6.30 uur werd de eerste trein genomen. De treinreis naar Breda duurde ca. 4 uur. Na de treinreis volgde een wandeling van anderhalf uur naar de hockeyvelden van Breda. Er waren geen bussen of taxi's. Met veel plezier werden een of twee wedstrijden gespeeld. Na de wedstrijden werd snel naar het station van Breda teruggelopen en daar begon weer de lange treinreis naar Zeeland. Iedereen moest op tijd terug zijn vanwege de avondklok. 's Avonds om 22.00 uur of 23.00 uur thuiskomen was geen uitzondering.

Het bovenstaande is zeer bewonderenswaardig. Het ging om meisjes die op de middelbare school zaten en die telkens alleen die gevaarlijk reis maakten. Hun doorzettingsvermogen en motivatie waren groot. De drive kwam voort uit het willen hockeyen en uit het feit dat deze wedstrijden de enige mogelijkheid waren om contacten te hebben met 'de rest van de wereld'. Reizen zonder reden was niet mogelijk. De bezetter dulde enige tijd deze sportieve ontmoetingen. Bewonderenswaardig ook omdat er aan alles gebrek was. De schoenen van de meisjes waren van geperst papier en hockeyschoenen waren een collectief bezit van alle leden van de hockeyclub. Wie moest spelen kon hockeyschoenen gebruiken.

En meermaals had iedereen honger.

Bijzonder was het aantrekken van de Middelburgse hockeyoutfit. Dat werd ervaren als een overwinning op de bezetter. De oranje slip-over en de oranje zwarte sokken waren niet alleen de clubkleuren maar ook een politiek statement dat werd gemaakt. De oranje slip-over werd ook aangedaan op de dagen dat er een verjaardag van het koninklijk huis viel te vieren. "Toevallig" deden alle leden van het team die dag de zelfde kleding aan.

Dat er in die tijd ook prijzen werden gewonnen blijkt uit de onderstaande foto's. Op 26 april 1943 vond er een hockeytoernooi plaats waarbij de heren een 4de prijs haalden. Deze prijs kwam te voorschijn uit de archieven van MMHC.

Aan het einde van de Tweede Wereldoorlog werd een wedstrijd gespeeld tegen een Engels team. Engelse officieren die betrokken waren bij de bevrijding van Walcheren waren geïnteresseerd in een hockeywedstrijd tegen MMHC. Deze wedstrijd werd gespeeld in Goes. De Engelsen zorgden voor transport met een militaire vrachtwagen. Vooraf moesten enkele spelers naar hun ondergelopen huizen om hun hockeyspullen op te halen. In Goes werd op een zompig veld in de gestaag vallende regen gespeeld. De uitslag is niet bekend en na de terugreis was er in Middelburg een maaltijd. De Engelsen zorgden voor een paar kisten prima Franse likeur (Vieil Cure) uit de voorraad van een collaborateur. Omdat tussen 23.00 uur en 05.00 uur "curfew" (avondklok) gold, werd het een lange nacht.

Uit de Tweede Wereldoorlog zijn meer verhalen bekend. Het waarheidsgehalte is niet altijd te bepalen.

Na de Tweede Wereldoorlog nam de Nederlandse Hockeybond weer snel de regie en spoedig werd de competitie hervat.

De eerste Maeneblusschers

In de tijd dat de eerste Maeneblusschers verschenen bestond er nog geen kopieerapparaat, elk exemplaar werd getypt op stencil en dan met de stencilmachine afgedraaid, gebundeld en geniet. Vrijwilligers brachten de Maeneblusscher op de fiets rond. Tot voor enkele jaren was deze manier van werken bij MMHC nog steeds gangbaar met dat verschil dat de stencilmachine was vervangen door een kopieerapparaat. Ook het bezorgen gebeurde nog door vrijwilligers.

Nu is de Maeneblusscher een digitaal verschijnend medium.

De Maeneblusschers die verschenen tussen 8 oktober 1958 (1ste jaargang nummer 1) en 19 april 1962 (4de jaargang nummer 8) zijn de basis voor deze geschiedschrijving. De Maeneblusscher bestond al langer maar was tot oktober 1958 een eenvoudig mededelingenbrief. Met de Maeneblusscher van 8 oktober 1958 trad een nieuw tijdperk in. Een volwaardig clubblad, gefinancierd door advertenties. Een omslag die gedrukt was en ook in het midden een advertentiepagina.

De Maeneblusscher had ook een redactioneel statuut. “Het bestuur is, de redactie voelt zich verantwoordelijk voor de inhoud van dit blad” is de letterlijke tekst van het statuut. De redactie was in handen van J.W. Rietkerk.

De leden kregen de morele plicht om wedstrijdverslagen te schrijven en tijdig aan te leveren via de in het clubhuis hangende “Maenebusch”.

De Maeneblusscher kende in die tijd een aantal vaste adverteerders. Hieronder staan enkele genoemd en als de vraag wordt gesteld wie kent ze nog? Wij allemaal want het zijn nog steeds bestaande bedrijven in Middelburg.

“De Huifkar” waar men lekker eet en...niet duur.

“De Arend” schoenen van de Arend zijn altijd “stick” goed.

“Jasperse” laat Jasperse U wegwijs maken.

“Focus” voor onbreekbare sportbrillen.

“Sanderse” bloemen van Sanderse horen erbij.

[HOME](#)

De redactie drong erbij de leden op aan om bij dezen en andere adverteerders boodschappen te doen.

Hoe zag MMHC er in die tijd uit?

Medio 1958 had MMHC 147 leden. In dat jaar werd ook de hand gelegd op een nieuw veldencomplex “met opstal” aan de Nadorstweg. Menig bezoeker keek daar met bewondering en jalouzie naar.

Het dagelijks bestuur bestond in die tijd uit:

D.A. Huysse (voorzitter),

Drs K.F. Broekens (secretaris),

Ir. G. Kranen, penningmeester en

E. Tuyt (wedstrijdsecretaris).

In de competitie speelden 9 elftallen van MMHC.

Heren 1 speelde Promotieklasse en Dames 1 in de 2de klasse Dames van de Nederlandse Hockeycompetitie. De andere teams speelden in de Zuidelijke competitie:

Heren II 3de klasse Onderbond;

Heren III 3de klasse Onderbond

Verder waren er teams Meisjes P en R, Jongens A, B en C.

Heel veel uitgaven hebben een zelfde patroon. Mededelingen van het bestuur; mededelingen van huishoudelijke aard; wedstrijdprogramma en wedstrijd verslagen. Soms staan de leuke, bijzondere en voor ons wat vreemde berichtjes achter in de Maeneblusschers. In deze samenvatting wordt geen overzicht gegeven van wedstrijdverslagen, wedstrijdresultaten en programma's. Gezocht is naar de meer bijzondere berichtgeving in de Maeneblusschers. Berichten die een beeld geven van de tijd eind jaren 50 en begin jaren 60.

8 oktober 1958

[HOME](#)

Vroeger werden de hockeywedstrijden op grasvelden gespeeld. Nog steeds lopen er in de hockeywereld veel mensen rond die daaraan goede herinneringen hebben. Bij het slaan van de bal werd nog weleens een pol gras geraakt. Die pol werd daarmee uit het gras getrokken. Om grasvelden in en goede conditie te houden moesten na de wedstrijd de pollen worden teruggestoken en aangestampt. Als dat niet goed gebeurde veranderden wedstrijdvelen in een knollenveld en dat vroeg een heel bijzondere techniek van spelen.

De eerste uitgaven van de Maeneblusscher sluit met de mededeling dat het bestuur de leden corvee dienst gaat geven. Deze corvee bestaat uit het na iedere speelhelpt en na elk halfuur trainen “het hele veld enigen male te doorkruisen en om alle losgeslagen graspollen weer in de daardoor ontstane gaten te frommelen”.

22 oktober 1958

In de 2de uitgave van de eerste jaargang is aan het bestuur mevrouw L. van Dobben toegevoegd. Zij is wedstrijdsecretaresse.

In het wedstrijdprogramma is toegevoegd “de Veteranenbeker”. Het bestuur schrijft daarover: “In den lande zijn veelzijdig geroutineerde oudere hockeyers die graag zichzelf nog in clubverband zien spelen. Hiertoe is een soort hockey-competitie apart samengesteld die ten doel heeft om ’s avonds met elkaar over “die goeie ouwe tijd” en “weet je nog, Karel” te kunnen babbelen en daarvóór te spelen om een beker. MMHC mag zich prijzen te weten dat er in Holland “gevochten” wordt om een uitwedstrijd in Middelburg te kunnen spelen. En zo gebeurde dat ook, op zondag 2 november 1958 was Togo te gast in Middelburg”.

In deze uitgave wordt uitgebreid verslag gedaan van het vertrek van de “internationale” back; de heer H. Derckx. Hij was benoemd tot burgemeester van Budel. Het bestuur van MMHC woonde in Budel de installatie bij, “ruïneerde” op de thuisreis nog een Chinees restaurant en legde de rest van de thuisreis zwijsend af.

De uitgave was dik want ook het verslag van de Algemene Ledenvergadering van 20 september 1958 was er in opgenomen. Het verslag wijkt niet af van alle verslagen die er geschreven zijn over ledenvergaderingen van MMHC. Bestuursbenoemingen, financiële verslagen, kascommissies, contributieverhogingen. De schrijfstijl van de secretaris was wel wat vrolijker, wat lossier en ludieker als dat we heden ten dage gewend zijn.

20 november 1958

Hockeytoernooien zijn er altijd geweest. In alle soorten en maten en met soms de meest vreemde namen. In Middelburg bleef MMHC nuchter. Met Sinterklaas werd een toernooi gespeeld en dat toernooi had een toepasselijke naam “Het Speculaas en boterlettertoernooi”. Een onderling toernooi met als afsluiter een gezamenlijke maaltijd van boerenkool en dansen na afloop. Zo’n toernooi kent MMHC nu niet meer en een gezamenlijke maaltijd blijft toch een leuk idee, ook voor nu. Boerenkool eten was ooit een traditie zoals uit deze Maeneblusschers blijkt.

[HOME](#)

Verder werd deze uitgave geheel gevuld met mededelingen van huishoudelijke aard.

Voor nieuwe leden bestond nog ballotage. Het nieuw lid moest voor een commissie verschijnen welke een onderzoek deed. De uitkomsten van het onderzoek bepaalden of de kandidaat ook lid mocht worden.

De gevaarlijk spelregel in hockey bestond ook al in 1958. Het bestuur gaf in de Maeneblusscher uitleg over deze regel en de afspraken hoe de scheidsrechters de regel moesten toepassen.

MMHC heeft altijd wedstrijden moeten spelen in Zeeland en West-Brabant. Dat betekende reizen. In 1958 waren er nog niet zoveel auto's beschikbaar en dat leidde tot problemen bij het vervoer naar uitwedstrijden. De oplossing was de door MMHC "geprojecteerde" bus. 4 tot 6 teams reisden met een bus naar Brabant en terug. Dit vroeg veel afstemming. Het team dat het dichtst in de buurt van Middelburg moest spelen werd het eerst afgezet. De bus reisde dan met de andere teams verder Brabant in. Bij het team dat het laatst moest spelen wachtte de bus om vervolgens na de wedstrijd het hele rondje weer terug te rijden. En zo kon het gebeuren dat je een hele dag in Bergen op Zoom op het hockeyveld stond.

4 december 1958

In de Tweede Wereldoorlog hadden ook hockeyers te leiden onder het juk van de bezetter. In Zeeland hadden de hockeyclubs bijzondere ervaringen. Bekend is dat er een aantal bekende en minder bekende hockeyers de dood hebben gevonden in de concentratiekampen en gevangnissen. In 1958 werd dit herdacht. In deze Maeneblusscher werd aandacht besteed aan de herdenking voor de gevallen en ook MMHC was daarbij aanwezig. Een bijzonder artikeltje over de kranslegging in een groot hockeystadion bij Amsterdam voor de in de oorlog door oorlogshandelingen gevallen hockeyers. Namens MMHC werd een bloemstuk bij het monument gelegd.

12 maart 1959

Opnieuw een toernooi van MMHC. Voor 5 april 1959 werd "ons eigen" Appel en ei toernooi aangekondigd.

In deze uitgave komen we voor het eerst de naam van H. Bogaert tegen, later bestuurslid en erelid van MMHC. Hij speelde op 14 maart 1959 in Heren II. H. Bogaert is gestorven in oktober 2009. Hij was toen als bestuurslid actief bij MMHC.

Hier maken de Maeneblusschers een sprong. Dus geen beschrijving van het Appel en ei toernooi, geen inzicht in nieuwe leden en spelresultaten. Pas ver na de zomervakantie verschijnt een nieuwe Maeneblusscher. Of degene die deze Maeneblusschers heeft verzameld is er enkele kwijtgeraakt.

[HOME](#)

24 september 1959

Als vereniging organiseert MMHC jaarlijks een of twee algemene ledenvergaderingen (ALV). Tijdens zo'n ALV komt het gedrag van het bestuur aan de orde en wordt verantwoording afgelegd over de pecunia van de vereniging. In andere ALV's maakt het bestuur nieuwe plannen bekend. Het verslag van de ALV kwam later traditiegetrouw in de Maeneblusscher. Op 24 september 1958 verschijnt de aankondiging van de vergadering van 3 oktober 1959. Opmerkelijk is dat de ALV plaats vindt op zaterdagmiddag na de wedstrijden. Een vol clubhuis, een jolige sfeer en al een gezonde middag achter de rug bepalen de sfeer die ook dikwijls blijkt uit het verslag. Hoewel de besluiten serieus zijn worden ze dikwijls met een mate van vrolijkheid beschreven. Voor de vergadering van 3 oktober 1959 stelt het bestuur voor de contributie ongewijzigd te handhaven op:

Senior leden fl 27,50; juniorleden fl 22,50; aspirant-leden fl 17,50; buitenleden (leden die niet op Walcheren wonen) fl 15,-; oud leden fl 6,50; leerlingen Zeevaartschool en militairen met een lagere rang dan sergeant fl 10,-.

Op de ledenlijst vinden we bij de aanmeldingen Aernout Zonnevylle uit 's Heer Arendskerke, later penningmeester in het bestuur van MMHC. Hij was dus buitenlid.

Ook communicatie was in 1959 anders. Waar nu e-mail, mobiele telefoon en bulkmail de boventoon voeren en alles razendsnel kan moest er in 1959 worden gefietst om te weten of er wel of geen training was. Telefoneren mocht niet. Om te weten of de training doorging was volgende afspraak gemaakt:

- of naar het veld op de Nadorst fietsen
- of naar het kantoor van Fa. Rivière in de Lange Delft fietsen om te zien of achter het raam naast de brievenbus het clubvlaggetje staat. Het vlaggetje wil zeggen af-vlaggen dus geen training. Later stond het vlaggetje op de eerste verdieping voor het etalageraam.

22 oktober 1959

In deze Maeneblusscher verschijnt het verslag van de ALV van 5 oktober 2009. De ledenlijst bevat 180 leden. Het verslag van de Algemene Ledenvergadering laat een getrouw beeld van een gestaag groeiende hockeyclub zien. Iedereen in het bestuur doet zijn werk en legt verantwoording, wat leidt tot grote algemene tevredenheid.

24 november 1959

In deze oplage zat een brief met de aankondiging van een gemaskerde gekostumeerde hockey demonstratie wedstrijd voor Sinterklaas. Op 5 december om 14.00 uur.

[HOME](#)

17 december 1959

Vanaf vrijdag 11 december 1959 is het volgende van kracht: “In den vervolge zal iedere zondag een seniorlid belast worden met de taak aanwezig te zijn op de Nadorstvelden om vanaf enige tijd voor de te spelen wedstrijd(en) tot enige tijd daarna als verantwoordelijke te moeten zorgen voor o.a. en dan volgen de vier belangrijkste taken waar heden ten dage de Captain of the Day mee is belast. Ook wordt er een dringend beroep op de captains zich waardig te gedragen”. Captain of the Day bestaat nog steeds en wordt iedere zaterdag vorm gegeven door een van de bestuursleden van MMHC.

Het verslag van de wedstrijd die voor Sinterklaas werd gespeeld gaf een kleurig beeld weer. Ridders, beren, freules en narren betraden het veld en zelfs een Siameese tweeling speelde mee. Uit het verslag bleek dat MMHC toentertijd beschikte over een eigen onvolprezen huisorkest dat Dag Sinterklaasje speelde terwijl de aanwezigen uit volle borst meezongen.

14 januari 1960

Een wintersportnummer. Het bestuur doet een beroep op iedereen om niet te snel af te zeggen voor wedstrijden. Verder blijkt uit dit nummer dat de KNHB een nieuw spelreglement voor dameshockey heeft vastgesteld. Dames en heren speelden met verschillende reglementen. Het reglement voor dameshockey heette Code of Rules, ingevoerd op 28 november 1959.

11 februari 1960

Ook teamindeling was voor de toenmalige Technische Commissie al een probleem. Midden in het jaar dienen er opmerkingen te worden gemaakt over het feit dat Heren II geen reserveteam maar een volwaardig team is in de Onderbond van de KNHB. Besloten wordt door het bestuur drie herenteams samen te stellen van elk meer dan 11 personen zodat elk team zijn eigen reservespelers heeft.

28 september 1960

Met daarin los de aankondiging van de Algemene Leden Vergadering van zaterdag 24 september om 15.00 uur in het clubhuis. Het 50 jarig bestaan wordt gevierd op 15 en 16 april 1961. In het clubblad staat het verslag van de Algemene Leden Vergadering. Het verslag geeft geen verhoging van de contributie te zien. In het voorafgaande jaar werd fl 60,-- betaald vanwege het onjuist invullen van wedstrijdformulieren.

24 november 1960

[HOME](#)

Het “natte velden” nummer. In een twee en een halve bladzijde lang artikel vraagt de redactie op tijd te beginnen met het kopen van Sinterklaascadeautjes en daarbij te denken aan de adverteerders van de Maeneblusscher.

Op 4 december spelen de veteranen een veteranenbekerwedstrijd in Den Haag tegen Klein Zwitserland.

De lustrumcommissie wordt benoemd en als MMHC herkenningsteken wordt de clubstropdas ingevoerd. Voor de dames wordt nog gezocht naar een beschaafd zakdoekje met clubkleur of clubvignet. De clubstropdas kost fl 6,95 en de zakdoekjes zullen fl 3,50 gaan kosten. De clubdassen worden geleverd door Exclusieve herenmode Old Engeland, Lange Delft 38 Middelburg.

Prima cadeaux voor Sinterklaas en Kerstmis. De wedstrijdverslagen zijn in stijl op rijm.

22 december 1960

Een Kerst en Oud en Nieuw nummer. Aandacht is er voor zaalhockey. Moeilijkheid voor MMHC; er is geen geschikte plaats om zaalhockey te spelen. Toch worden de voordelen van zaalhockey opgesomd. De lustrumcommissie doet nog geen mededelingen maar verzoekt wel om een bijdrage in de kosten. En verder wordt er veel aandacht besteed aan de sticksregel in dames- en herenhockey.

23 maart 1961

Verslag van een wedstrijd van de Rijks HBS tegen het Gymnasium. Uitslag 5-1 voor de in ordinaire shirts spelende Rijks HBS.

In deze Maeneblusscher wordt een internationaal jeugdtoernooi van MMHC aangekondigd. Teams komen van Pelikaan (3), Eindhoven (3), Tempo (1) en Hulst (1). Uit het buitenland komen Hampshire School Engeland (2) en Uccle Sport Cad België (1). Na afloop is er feest in “Castigat ridendo mores” (de bovenzaal van de schouwburg).

In dit clubblad komen we voor het eerst F. Reijnierse en J. Bellaert tegen. F. Reijnierse is nog steeds zeer actief bij MMHC, nu bij onze scheidsrechters beter bekend als Flip (50 jaar later, jawel).

J. Bellaert speelde later een belangrijke rol bij de KNHB.

Op de laatste pagina wordt de viering van het 50 jarig jubileum aangekondigd. Toernooi, receptie in de Vleeshal, feest in het Strandhotel te Vlissingen en 's zondags nog afsluiting tournooi en prijsuitreiking. Ook is er een Zeer Bijzondere Algemene Ledenvergadering op 15 april 1961.

[HOME](#)

7 april 1961

Jubileumnummer.

De redacteur van deze Maeneblusscher feliciteert iedereen met het 50 jarig jubileum en vindt dit geen absoluut maximum. Hij stelt voor in goede vriendschap in "laten we zeggen 50 jaar" een 100 te maken. "Hetgeen ons allen beschoren mag zijn".

D.A. Huysse is voorzitter en memoreert dat het de club niet altijd voorspoedig is gegaan, twee wereldoorlogen leverden grote problemen op. Het 50 jarig bestaan werd gevierd met een groot internationaal toernooi en verder op eigen MMHC wijze. Namens de KNHB roemt voorzitter W.F. Westermann de wijze waarop MMHC hockey heeft uitgedragen in dit excentrisch gelegen deel van Nederland.

Het programma van het 50 jarig bestaan.

Zaterdag 15 april.

13.45 Bijzondere Algemene Ledenvergadering met op de agenda:

1. opening
2. benoeming ereleden
3. aanbidding lustrumcadeau.

14.30 - 15.30 uur Openingswedstrijd Middelburg Folkestone.

15.00 - 17.00 uur Mixed toernooi.

17.00 - 18.30 uur Receptie van het MMHC bestuur in de Vleeschhal van het Stadhuis van Middelburg.

21.00 uur Feestavond in het Strandhotel te Vlissingen.

Zondag 16 april

10.30 uur 15.45 uur Voortzetting Mixed toernooi

16.15 uur Prijsuitreiking tijdens het thé-dansant in het Strandhotel te Vlissingen.

[HOME](#)

Ook in dit jubileumnummer wordt geschreven over de historie van de club. In 1922 bedroeg de contributie fl. 4,50 per jaar. Hockeyballen werden geïmporteerd uit Engeland en de club groeide langzaam maar zeker. En bijzonder, de vergaderingen van de club vonden plaats in de open lucht.

Het lustrumtoernooi.

Er waren 4 poules en deelnemende teams waren o.a. Middelburg A en B, MOP, P.W. Platypus 1 en 2, HDM, Pelikaan, Watergeuzen, Rapide, Amsterdam, TRCS (Raindrops), EMHC, TOGO, Hillegersberg, SCHC, Te Werve, HGS Tempo en Push. Opmerkelijk is dat we nog steeds vaantjes van dit toernooi bezitten. Verder speelde Folkestone nog enkele wedstrijden tijdens dit toernooi. In het Mixed toernooiteam A speelde jongetje F. Reijnierse.

Zo'n toernooi heeft bijkomende bijzonderheden. Alle spelers uit den vreemde moesten blijven slapen en werden daarom "ingekwartierd" bij leden. Een woord dat 20 jaar voor dit toernooi een andere klank had.

En dan nog even dit berichtje uit het jubileumnummer.

"Een buitenlandse firma heeft kennelijk W. Sandberg een paar maal een voorzet zien geven en had medelijden met een bepaalde kant van zijn stick. Deswege (en vermoedelijk voor speciaal linkshandigen) heeft deze firma een stick in de handel gebracht waaraan de platte kantgelukkig niet helemaal ontbreekt maar gewoon aan de andere kant zit. Niet bovenaan, dat nog niet, maar "achterop". Met deze stick werd afgelopen Zaterdag in het hele land gedemonstreerd door goede hockeyers. Je kunt ten slotte niet weten of het succes heeft, maar dit het geval is, ga ik denkkelijk een aardewerkfabriek openen waarin ik kopjes ga maken met het oortje aan de linkerkant; ook speciaal voor linkshandigen. Uiteindelijk is alle proberen de moeite waard".

Zou dit echt waar zijn????

3^e jaargang no 10, 6 oktober 1961. De algemene ledenvergadering vindt plaats op 13 oktober 1961 in Hotel Suisse aan de Markt in Middelburg. Deze vergadering had vooral een "technische" inhoud, bestuursbenoemingen, commissiebenoemingen en begroting en jaarrekening.

4e jaargang nr 1 26 oktober 1961

Officieel wordt medegedeeld dat MMHC dit jaar weer bloemen heeft laten leggen bij het "monumenten in onze harten". De voorzitter schrijft in zijn mijmeringen dat hij blij is dat er een nieuwe redactie is. Ook kijkt hij terug op een emotioneel lustrumjaar. Uit het verslag van

[HOME](#)

de jaarvergadering blijkt dat er een discussie is om de clubdas de zelfde vorm te geven als de clubstropdas. De verste uitwedstrijd was Were Di, Tilburg.

4^e jaargang nr 2 10 november 1961

Met daarin BOERENKOOLMEDEDELINGEN.

Een van de nieuwe leden is aspirant lid Erik de Vries. Erik was recentelijk enkele maanden secretaris bij MMHC. Vanwege zijn verhuizing moest hij die functie neerleggen.

Vanwege slecht weer kon op 5 november 1961 niet worden gespeeld. Dat enorme consequenties. Op 19 november was de inhaaldag en daarom kwam het Boerenkooltoernooi te vervallen. Wat bleef was: Thé dansant vanaf 16.00 uur tot 19.00 uur en vervolgens de BOERENKOOLMAALTIJD van 19.00 uur tot 20.00 uur. Dit alles in de versierde bovenzaal van de Sociëteit.

4e jaargang no. 8 19 april 1962

Dit is de laatste Maeneblusscher in deze serie. Wie ze in het echt wil lezen kan terecht in het Zeeuws Archief.

Op 26 en 27 april vindt er een groot jeugdtoernooi plaats met o.a. teams uit Brussel. Uitgenodigd zijn Pelikaan, Tempo, Rapide en Royal Uccle Sports.

Een tussen 9 en 26 mei is er een stedenontmoeting tussen Middelburg en Vlissingen en waarschijnlijk zal er ook een hockeywedstrijd worden gespeeld.

Hier houdt de beschrijving op. De Maeneblusschers zijn op en gaan naar het Zeeuws Archief. Ze worden bewaard voor een volgende 100 jaar en meer. En mochten we nog een stapeltje vinden of als er iemand nog oude Maeneblusschers thuis heeft liggen, laat het weten, we zijn erg nieuwsgierig naar deze beschrijvingen van het Middelburgse hockeyleven.